

og forhåbentlig også få job andre steder, men som altså var ansat i kommunen med almindelig løn. Der griber man ind med det samme, det kan vi ikke have.

Men når vi så har produktionshuse over hele Danmark, hvor alene et produktionshus i Odense producerer for over en halv million kroner, så griber man ikke ind. Der siger man: Jamen vi overlader til diverse tilsynsråd osv. at overveje, om det nu muligvis kunne være konkurrenceforvridende, for vi synes ikke, der er noget problem i, at folk sidder underbetalt og laver en produktion som f.eks. Bodumkaffekander.

Beskæftigelsesministeren (Lars Løkke Rasmussen, fg.):

Der er ikke en generel lovhjemmel til, at kommunerne kan drive produktionsvirksomhed, og det er heller ikke regeringens politiske intention, at der skal skabes en hjemmel til, at kommunerne generelt kan drive produktionsvirksomhed.

Vi er ganske tilfredse med kommunalfuldmagten, som altså, bortset fra at der er en mulighed for ud fra sådan en overvejelse om accessoriske ydelser at sælge noget på kanten, i virkeligheden meget godt hegner kommunerne ind. Det er vores udgangspunkt.

Kl. 13.30

Så har vi på beskæftigelsesområdet en hel anden udfordring, der består i, at folk på passiv forsørgelse gøres aktive og selvhjulpne. Det tror vi så i øvrigt gøres bedst ved aktivering i privat regi, men der er altså den yderligere farve på paletten, at der her er en mulighed for, at man i kommunalt regi så tæt på almindelige vilkår som muligt kan hjælpe de ledige i gang.

Der er det jo altså vigtigt, at vi balancerer de to synspunkter af over for hinanden, som jeg nævnte før. Det er det, der er baggrunden for, at § 32 og § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er konstrueret, som de er. Det agter regeringen ikke at ændre ved.

Line Barfod (EL):

Det her med produktionshuse med underbetalt arbejdskraft, der laver diverse produktion, er jo som flere andre ting noget, der har bredt sig fra Farum, selv om man i Farum ikke kunne dokumentere, at det fik flere i ordinært arbejde.

Jeg har svært ved at forstå, at ministeren kan forsvare produktionshusene som noget, der skulle få folk i beskæftigelse, for det er umiddel-

bart for mig svært at se, hvad f.eks. han, der havde den fabrik, der samlede kaffekanderne for Bodum, skulle få ud af, at han efterfølgende, da hans virksomhed var lukket på grund af kommunens produktionshus, blev sat til at samle kaffekander i det samme produktionshus – nu bare på kontanthjælp, hvor han tidligere havde haft en virksomhed med ansatte, der udførte arbejdet for ordinær løn.

Det er mig svært at forstå, og det håber jeg at ministeren kan komme med en forklaring på, hvorfor regeringen synes, det er i orden med sådanne produktionshuse, hvor der ikke er andet perspektiv, end at folk sidder og samler duppetter eller kaffekander eller andet til private virksomheder, ofte arbejde, der ellers var blevet udført til ordinær løn og på almindelige arbejdsmarkedsvilkår.

Beskæftigelsesministeren (Lars Løkke Rasmussen, fg.):

Det kan jo ikke nytte noget, at fru Line Barfod shopper lidt rundt i problemstillingerne. Den case, der tages op her, bliver jo ikke anderledes af de vilkår, som de medarbejdere, der samler de pågældende kaffekander, har. Det er sådan set en sag, der så at sige står og falder med, på hvilke vilkår kommunen afhænder det, der er resultatet af produktionen.

Det er også derfor, som jeg svarede i mit første svar, at det er vigtigt at sikre sig, at man ikke påvirker markedet negativt gennem en forkert prisdannelse. Det er i øvrigt også det, der er grundelsen for hovedreglen om, at kommunerne, jf. kommunalfuldmagten, ikke må lave produktionsvirksomhed.

Vi forfølger her et andet formål. Nu er jeg jo ikke beskæftigelsesminister, så jeg skal nok passe på med ikke at bevæge mig ud på for dybt vand, men jeg tror da ikke, at det i den store værktøjskasse af muligheder er aktivering i kommunalt produktionshus, der lige præcis er det værktøj, som regeringen vil pege først på, men det er en af de muligheder, der er, som kan være brugbar i forhold til svagt stillede kontanthjælpsmodtagere, der måske alene har et behov for at lære at kunne begå sig på arbejdsmarkedet, lære at vænne sig til at have en bestemt arbejdsrytme m.v. Det er sådan set det formål, der forfølges her.

Hermed sluttede spørgsmålet.